

پرازاری یا بیماری زایی عامل بیماری زنگ برگ گندم
Puccinia recondita f. sp. tritici در کشور اوکراین

سرهنک الیاسی گماری^۱

چکیده

تعداد ۱۰۰ جدایه‌ی زنگ برگ گندم در مزارع خارکف (اکراین) جمع آوری گردید و پس از بررسی ۱۷ نژاد شناخته شده و چند نژاد جدید نام گذاری نشده از ۶ وارپته‌ی مرسوم گندم در ۳ مکان در منطقه‌ی استپ-جنگلی اوکراین در سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶ شناسائی شد و این جدایه‌ها از نظر بیماری زایی روی مجموعه‌ی بین‌المللی ۸ وارپته متمایز گندم مورد آزمایش قرار گرفتند. مرسوم‌ترین نژادهای هر سال، نژادهای ۱۹۲، ۱۴۹ و ۶۱ بودند. جدایه‌های Lr2a، Lr2b، Lr2c و Lr9 از نظر بیماری زایی خود را چند شکلی (پلی مورف) نشان دادند. هیچ جدایه‌ای بر روی Lr25 و Lr28 بیماریزا دیده نشد. چند جدایه از نژاد معروف و بسیاری دیگر از نژادهای جدید بی‌نام بر روی Lr19 بیماری‌زا بودند. ۳۵ لاین ژنی Lr را در معرض آلودگی ترکیبی از نژادها در کرت‌های مزرعه قرار داده تا راندمان مقاومت آن‌ها سنجیده شود. روی لاین‌های محتوی Lr25 و Lr28 هیچ‌گونه خسارتی از زنگ برگ در مزرعه دیده نشد. لاین‌های محتوی Lr18 و Lr35 خسارت زنگ برگ را نشان دادند.

کلمات کلیدی: بیماری زایی، زنگ برگ، گندم، مقاومت خاص نژادی

مقدمه

مقاوم به زنگ برگ (ژن های Lr) در لاین های تک ژنی در کرت های آزمایشی مزرعه ای در نقاط مختلف در مرکز و غرب، جنوب و شرق اوکراین مورد بررسی قرار گرفته اند (۹،۱۰). نتایج نشان داد که راندمان برخی از ژن های Lr در برابر جوامع محلی قارچ در آزمون های مزرعه ای در میان کل مناطق تفاوت دارد. از طرف دیگر، برخی از ژن های Lr نشان دهنده ی روند کلی کاهش راندمان در طی زمان در کل مناطق بودند در حالی که برخی دیگر اصولاً در طی زمان افزایش راندمان داشتند. هدف از این تحقیق بررسی بیماری زایی جدایه ها و تغییرات بیماری زای عامل بیماری زنگ برگ گندم در کشور اوکراین است.

مواد و روشها

جدایه های قارچ *puccinia recondita* f.sp. *tritici* از ۳ منطقه ی استپ جنگلی شرق اوکراین در استان خارکف در سال های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶ جمع آوری شد. در سال ۲۰۰۵، تعداد ۱۰۰ جدایه از ۴ واریته ی گندم ترسیا، روسینکا، واریاگ و فاسان، جمع آوری گردید. به علاوه، ۱۰۰ جدایه از واریته جدید کلکتیونایا در یکی از آن مناطق در سال ۲۰۰۵ جمع آوری گردید، در سال ۲۰۰۶ نیز، ۱۰۰ جدایه از هر ۴ واریته گندم به نام های ترسیا، روسینکا، واریاگ و فاسان از همان ۳ منطقه مثل سال ۲۰۰۵ جمع آوری شدند و ۱۰۰ جدایه از واریته پدولیانکا در یک منطقه جمع آوری شد. بنابراین، ۱۳ کلکسیون از ۱۰۰ ایزوله مربوط به هر سال به دست آمد. برگ های دارای

زنگ برگ (زنگ قهوه ای) گندم تحت عامل بیماری *puccinia recondita* Rob. *Ex. Desm f. sp. tritici* یکی از مهم ترین بیماری های گندم در جهان و از جمله در اوکراین است. استفاده از مقاومت خاص نژاد در اصلاح واریته های گندم که حاوی مقاومت به زنگ برگ به طور مؤثر هستند، موجب پیشرفت و آگاهی از چند شکلی بیماری زایی در جوامع بیمارگر می شود. اطلاعات لازمه شامل درک و فهم چگونگی سادگی تغییر آلل های منفرد در واکنش به فشارهای انتخاب در اثر استفاده از ژن های معروف مقاوم و نیز در رابطه با فاکتورهای دیگری مثل جریان ژنی و کشش ژنی، خواهد بود که آن ها می توانند مسئول تغییرات فرکانس بیماری زایی باشند. چنین دانشی و آگاهی را می توان از بررسی های بیماری زایی و از آزمون مزرعه ای، بازده ژن های مقاوم در مناطق مختلف اوکراین به دست آورد. همچنین مهم است که ارزش غالب های ژنتیکی مختلف را به عنوان منابع جدید ژن های مقاوم شناسای کرد که آنها در برابر جمعیت عامل زنگ برگ گندم در کشور اوکراین مؤثر باشند (۶). شناسایی نژاد در این مطالعات براساس شماره ی ثبت بین المللی نژادهای بیمارگر پایه گذاری شده که در آن ها، نژادها را با ۸ واریته مختلف استاندارد (arina, Webster, Malakof, Mediterranean, Loros, Brevit, Democrat, Hussar) مورد تفکیک قرار می دهند. دیگر این که آن ها دارای ژن های معروف مقاوم به زنگ برگ هستند. در طی ۱۵ سال گذشته بازده اکثر ژن های معروف

اوریدنیوم زنگ برگ را بر طبق روش‌های استاندارد از ۵۰ مکان (یک برگ از هر مکان) جمع‌آوری گردید (۱۱)، که هر یک از ۴ وارپته را از هر ۳ محل و هر یک وارپته جدید از یک محل دیگر در هر سال جمع‌آوری شد. این کلکسیون‌ها را در مکان‌های با فواصل مساوی در زمان‌حداکثر توسعه‌ی زنگ یعنی مرحله شیرینی خمیری برداشت گردید. هر برگ زنگ دار را در پاکت کاغذ فیلتر قرار داده و پاکت‌های برگ زنگ دار را در دمای ۴ °C در یخچال نگه‌داری و اوریدنیوسپورها را با گذاشتن قطعه‌ای از نمونه برگ آلوده در یک ارلن آب به اضافه ماده پاک‌کننده توین-۸۰-تهیه گردید (۸)، و ارلن را جهت تولید سوسپانسیون اوریدنیوسپورها به شدت تکان داده این سوسپانسیون اوریدنیوسپورها را بر روی قطعات جدا شده برگ‌گی از وارپته حساس گندم اریترواسپرموم -۱۵ در یک تشک پتری محتوی محلول آگار به اضافه بنزیمیدازول به غلظت ۰/۰۰۴ میکروگرم در میلی لیتر، اسپری کرده تا جدایه‌ها از هر یک از اوریدنیو‌ها آلوده شدند تشک پتری را با کاغذ صافی مرطوب درب پوش نموده تا رطوبت نسبی ۱۰۰٪ برای یک روز حفظ شود. بعد از یک روز، کاغذ صافی را برداشته و تشک‌های پتری را در دمای ۲۴ درجه

سانتی گراد زیر نور مصنوعی با شدت ۱۰۰۰۰ لوکس قرار گرفتند وقتی لکه‌های سبز رنگ ظاهر شدند (حاکی از آلودگی به زنگ برگ) قطعات برگ آلوده به تشک پتری تمیز منتقل گردید. طی ۱۰ روز بعد از آلودگی، وقتی اوریدنیوسپورهای هر جدایه محتوی اوریدنیوها را با یک برس فرم بر روی برگ‌های جدا شده گندم وارپته

اوریدنیال کردند (به‌منظور تعیین نژاد). جدایه‌های منفرد اوریدنیال از نظر بیماری زایی روی ۸ وارپته شاخص استاندارد جانسون و برودر (۱۹۶۴) به اسامی (Brevit, Carina, Webster, Malakof, Hussar, Mediterranean, Loros, Democrat) مورد آزمایش قرار گرفتند. برگ‌های جدا شده از هر وارپته‌ی شاخص تحت نور مصنوعی و محلول آگار و بنزیمیدازول آلوده شد (طبق توضیح بررسی جدایه‌های منفرد اوریدنیال). برگ‌های هر وارپته شاخص را در یک تشک پتری جدا گذاشته و اوریدنیو‌ها در آب محتوی توین-۸۰، و یک روز هم در تشک پتری درب پوش شده با کاغذ صافی مرطوب (طبق شرح فوق) آلوده شد. تجهیزات و محل کار را با اتانول ۹۶٪ در مراحل بین آلودگی جدایه‌های مختلف، سترون کرده تا از آلودگی بینابینی جلوگیری شود. بعد از یک روز، کاغذ صافی مرطوب از تشک‌های پتری برداشته و با شیشه درب پوش شد. بعد از ۱ روز تحت نور مصنوعی در دمای ۲۴ درجه سانتی گراد، انواع واکنش زنگ برگ بر هر وارپته‌ی شاخص بر اساس مقیاس ماینس و جکسون (۷) تعیین گردید، بدین صورت که مقاوم درجات ۲، ۱، ۰، و حساس ۴، ۳-

متر مربع) به‌کار برده شد. جهت حفظ رطوبت برگ، خاک زیر ردیف‌های آلوده را شدیداً آبیاری کرده و ردیف‌ها را با ورقه‌های پلی اتیلن به‌مدت ۱۰-۸ ساعت بعد از آلودگی پوشانده شد. نوع و شدت آلودگی طبق مقیاس ماینس و جکسون (۱۹۲۶). پانزده روز بعد از مایه زنی تعیین گردید. شدت زنگ به‌صورت درجه (%) خسارت براساس مقیاس استراخوف (۱۹۵۱) درجه بندی شد.

نتایج و بحث

تعداد ۴/۲٪ جدایه‌ها در سال ۲۰۰۵ و ۱/۷٪ در سال ۲۰۰۶ به‌عنوان نژادهایی شناسایی شدند که در کاتالوگ جانسون و برودر (۱۹۶۴) نبودند (جدول ۱). نژادهای ۶۱، ۱۴۹ متداول‌ترین ۲ نژادی بودند که در هر دو سال بیش از ۲۰٪ به‌فراوانی دیده شدند. نژاد ۲۱۹۲ (سومین نژاد مرسوم) در سال ۲۰۰۵ به مقدار ۱۵/۶٪ و در سال ۲۰۰۶ به مقدار ۱۱/۵٪ دیده شد. نژاد ۷۷ تنها نژاد همیشه غالب در اوکراین بود، ولی فراوانی ظهور آن در سال ۲۰۰۵ برابر ۱۰/۶٪ و در سال ۲۰۰۶ برابر ۷/۸٪ بود. کاهش شدید در فراوانی ظهور نژاد ۷۷ در سال‌های اخیر دیده می‌شود. بابائیان و همکاران (۱۹۹۸)، فراوانی ظهور نژاد ۷۷ را در سال ۱۹۹۵ میلادی برابر ۴۸/۸٪ و در سال ۱۹۹۶ برابر ۳۴/۶٪ گزارش کردند. لسوی (۱۹۹۶) گزارش کرد که فراوانی نژاد ۷۷ به اندازه ۴/۶۵٪ در برخی از مناطق اوکراین کاهش داشته است. مجموع ۱۷ نژاد معروف در میان جدایه‌های جمع‌آوری شده از واریته ترتسیا در سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶ بررسی گردید. واریته ترتسیا به‌طور مرسوم در اوکراین سال‌های طولانی

بودند. جدایه‌های انتخاب شده از ۷ نژاد و جدایه‌های نژادهای بی‌نام جمع‌آوری شده در سال ۲۰۰۶ را از نظر بیماری زایی روی ۳۵ لاین گندم ایزوژنی مورد آزمایش قرار داده که آنها دارای یک ژن مختلف Lr مقاوم به زنگ برگ بودند. به‌غیر از یک استثناء که یک لاین دارای ۲ ژن مقاوم Lr۲۷ و Lr۳۱ بود (جدول ۲).

ایزوژنی را هم به صورت یکپارچه در میان نژاد ۱۲ و ۵۲ و نژادهای بی‌نام به‌کار برده شد (جدول ۱).

۲۰ جدایه از هر نژاد ۱۴۷، ۷۷، ۶۱، ۵۷ و ۱۹۲ و ۸-۱۰ جدایه از ۳۵ لاین گندم در شرایط گلخانه‌ای و گیاه بالغ در کرت‌های مزرعه مورد آزمون قرار گرفتند. در گلخانه لاین‌ها را در خاک درون جعبه رشد داده و ۱۰ روز بعد از کاشت لاین‌ها آلوده شدند. وقتی که دومین برگ در حال رشد بود گیاهچه‌ها را با سوسپانسیون اوردینیوسپورها در آب به اضافه توین ۸۰ اسپری کرده و گیاهان مایه زنی شده را در روز در رطوبت نسبی ۱۰۰٪ قبل از ارجاع به گلخانه قرار داده شد. انواع آلودگی بر اساس مقیاس ماینس و جکسون (۱۹۲۶) درجه بندی گردیدند. در آزمون‌های مزرعه‌ای، لاین‌های ایزوژنی در ردیف‌های یک متری در بلوک‌هایی محصور با ردیف‌های از یک واریته حساس گندم کشت شد. ۲۰ تا ۱۷ روز قبل از خوشه‌دهی کرت‌ها با اسپری سوسپانسیون اوردینیوسپورها (۱۰۰-۷۵ میلی گرم اسپور در لیتر) در محلول توین ۸۰ آلوده شدند. مایه‌کوبی شامل مخلوطی از نژادهای جمع‌آوری شده از مزرعه در اوکراین بود. سوسپانسیون اسپور به میزان ۶۰ میلی در متر مربع (۵-۴ میلی گرم اوردینیوسپورها در

P. هر یک از ۸ واریته کلکسیون‌های *recondita f. sp. tritici* مربوط به سال‌های ۲۰۰۵ و ۲۰۰۶ جمع آوری شد.

کشت می‌شده و عملاً به‌عنوان نوع حساس به تمام نژادهای زنگ برگ شناخته شده است. حداقل تعدادی از جدایه‌های نژادهای ۶۱، ۵۷، ۵۲، ۱۲، ۱۴۹، ۱۱۷، ۷۷ و ۱۹۲ را از

جدول ۱- ساختار نژادی جدایه‌های *Puccinia recondita f. sp. tritici* از رقم‌های تجاری گندم‌های زمستانی در اکرابین در سال‌های ۲۰۰۶-۲۰۰۵

نژادها	فرآوانی جدایه‌ها از واریته‌های نمایان شده (در صد)					در سال ۲۰۰۶ میلادی				
	واریاگر	روسیسکا	ترتسیا	فاسان	کلکتیونیا	واریاگر	روسیسکا	ترتسیا	فاسان	پدولیاکا
۱	۱	۱	۲	۱	۱	۱	۳	۱	۱	۱
۶	۰	۰	۱	۰	۰	۰	۲	۳	۰	۰
۱۲	۳	۱	۲	۲	۳	۴	۶	۸	۵	۸
۵۲	۴	۳	۳	۲	۲	۲	۳	۴	۲	۳
۵۷	۴	۷	۳	۶	۸	۱۰	۱۲	۱۴	۱۶	۱۲
۶۱	۲	۱۲	۲۴	۲۷	۲۰	۲۳	۲۱	۲۷	۲۶	۲۵
۷۷	۹	۱۲	۱۲	۱۰	۱۲	۸	۸	۶	۹	۷
۱۱۷	۲	۲	۳	۱	۲	۳	۴	۲	۴	۱
۱۳۰	۰	۱	۲	۲	۱	۱	۰	۱	۰	۰
۱۴۱	۰	۰	۱	۰	۰	۰	۰	۱	۰	۰
۱۴۴	۲	۳	۳	۰	۶	۳	۲	۲	۰	۰
۱۴۷	۰	۱	۱	۰	۰	۰	۱	۲	۰	۰
۱۴۹	۲۷	۲۲	۲۱	۲۶	۲۰	۲۷	۲۰	۲۰	۲۰	۲
۱۶۲	۴	۳	۵	۵	۲	۰	۴	۴	۲	۲
۱۷۹	۱	۱	۲	۳	۰	۱	۰	۱	۰	۲
۱۸۴	۲	۰	۲	۰	۰	۰	۲	۱	۱	۰
۱۹۲	۱۷	۱۷	۱۸	۱۴	۱۴	۱۴	۱۴	۱۰	۱۷	۱۳
۱ Unid.	۴	۱	۱	۲	۳	۲	۲	۱	۱	۳
^۲ Isol.	۳۰۰	۳۰۰	۳۰۰	۳۰۰	۱۰۰	۳۰۰	۳۰۰	۳۰۰	۳۰۰	۱۰۰

۱- نژادهای جدیدی که در لیست بین‌المللی نژاد زنگ برگ گندم (Johnston and Browder, 1964) ثبت نشده‌اند

۲- تعداد جدایه‌هایی که آزمایش شده است

مشابه بود و بیان‌گر این بود که این واریته‌ها کاملاً فاقد ژن‌های مقاومتی بودند که در

به‌طور کلی، فرآوانی ظهور نژادها در کلکسیون‌های ۷ واریته‌ی شاخص گندم

به تعدادی جدایه از نژادهای بی نام حساس بود ولی به سایرین مقاومت داشت. لاین Lr26 در برابر تمام جدایه های نژاد ۶۱ مقاوم بود که این نژاد مرسوم ترین نژاد در سال ۲۰۰۶ بود. ولی Lr26 در برابر سایر نژادها مقاوم بود. این روند فراوانی بیماریزایی به Lr26 در اوکراین از سال ۱۹۹۰ رو به افزایش بوده است. لاین های محتوی Lr18, Lr11 نسبت به تمام جدایه ها به صورت گیاهچه در گلخانه حساس بودند ولی هر دو لاین مقاومت قابل توجهی را بر گیاهان بالغ در مزرعه نشان دادند. واکنش زنگ برگ Lr11, Lr18 سخت تشخیص داده شد زیرا سطح مقاومت میانه آنها حساس بود و تشخیص آن در آزمون های نرمال گلخانه ای مشکل است. لذا احتمال دارد که اکثر جدایه های *P. recondita* f. sp. *tritici* فاقد بیماریزایی بر Lr18 و Lr11 باشند ولی در آزمون های گلخانه ای اشتباهاً به عنوان بیماریزا درجه بندی شدند. نژادهای ۶۱ و ۱۹۲ که با فراوانی ۲۴ و ۱۱/۵٪ در سال ۲۰۰۶ ظاهر شدند تقریباً هموزن بودند. تمام جدایه های این دو نژاد، واکنش مشابهی بر روی تمام لاین های ژن Lr نشان دادند بجز لاین محتوی Lr27 + Lr31 که تا ۴۱/۲٪ به نژاد ۶۲ و تا ۵۶/۲٪ به نژاد ۱۹۲ حساس بود. نژادهای بی نام همانند نژادهای ۱۹۲ بر روی تمام لاین ژن Lr بیماریزا بودند بجز نژادهای ایزوله های بی نامی که روی لاین Lr19 و نیز یک ایزوله روی لاین Lr9 بیماریزا بودند. در میان جدایه های *P. recondita* f. sp. *tritici* از نظر بیماریزایی یا عدم بیماریزایی

واریته های شاخص استاندارد جانسون و برودر (۱۹۶۴) وجود داشتند. مثلاً نژاد ۶۱ (مرسوم ترین نژاد) بر روی (*Lr2c*)، *Loros*، *Malakof* (*Lr1*)، *Webster*، *Carina* (*Lr2a*) و (*Lr2b*, *LrB*) بیماریزا بود. نژاد مرسوم دیگر یعنی ۱۹۲ بر روی *Loros* (*Lr2c*) بیماریزا نبود و همچنین نژاد کمیاب ۱۱۷ که از ۷ رقم جمع آوری شده بود، روی (*Lr3*) *Mediterranean* بیماریزا نبود. فراوانی ۱۷ نژاد *P. recondita* f. sp. *tritici* جمع آوری شده از تمام واریته ها، تقریباً در سال ۲۰۰۵ برابر سال ۲۰۰۶ بود (جدول ۱). فراوانی نژاد ۱۲ از ۲/۱٪ به ۶/۱٪ و نژاد ۵۷ از ۵/۷٪ به ۱۲/۹٪ از سال ۲۰۰۵ به ۲۰۰۶ افزایش یافت و لذا بارتوس و همکاران (۲۰۰۱) اشاره به کاهش مشابه در فراوانی نژاد ۵۷ در کشور اسلواکی داشتند که فراوانی نژاد ۷۷ از ۱۰/۶٪ به ۷/۸٪ و نژاد ۱۹۲ از ۱۵/۶٪ به ۱۱/۵٪ از ۲۰۰۵ به ۲۰۰۶ کاهش یافت. در مورد ۱۳ نژاد معروف دیگر، فراوانی آنها در سال ۲۰۰۶ فقط ۱/۶٪ یا کمتر از سال ۲۰۰۵ تفاوت داشت. آزمون های بیماریزایی جدایه های نژادهای ۱۲، ۵۲، ۵۷، ۶۱، ۷۷، ۱۴۹، ۱۹۲ و جدایه های نژادهای بی نام بر روی گیاهچه های لاین گندم ایزوژنی در گلخانه نشان داد که جمعیت *P. recondita* f. sp. *tritici* در منطقه شرق استپ - جنگل اوکراین نسبت به اکثر ژن های Lr بسیار بیماریزا است (جدول ۲). با وجود این، لاین های گندم محتوی *Lr24*، *Lr25* و *Lr28* نسبت به تمام یا تقریباً همه ایزوله ها مقاوم بودند. لاین Lr19 نسبت به یک جدایه از نژاد ۷۷ و

جدول ۲- بیماری زایی جدایه نژادهای *Puccinia recondita f. sp. tritici* پیدا شده در سال ۲۰۰۶ به صورت گیاهچه‌ای در گلخانه با لاین های ایزوژنی گندم و به صورت گیاه بالغ در مزرعه برای تعیین مقاومت *Lr genes* و خسارت زنگ برگ

ژن های Lr	در صد جدایه های نژادهایی که بیماری را بودند								فراوانی بیماریزایی در مزرعه (در صد)
	۱۲	۵۲	۵۷	۶۱	۷۷	۱۴۹	۱۹۲	Uni ^۱	
Lr1	۰	۸۰/۸	۰	۰	۹۰/۰	۷۷/۵	۱۰۰	۱۰۰	۹۰/۵
Lr2a	۰	۸۸/۳	۱۰۰	۰	۸۰/۰	۸۰/۳	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
Lr2b	۰	۱۰۰	۱۰۰	۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
Lr2c	۰	۹۰/۰	۱۰۰	۰	۶۵/۵	۸۱/۴	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
Lr3	۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
Lr3ka	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
Lr3bg	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
Lr9	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۷/۳	۳/۲
Lr10	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
Lr11	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۴۰/۳
Lr12	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
Lr14a	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۹۴/۵
Lr14b	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۹۱/۳
Lr15	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
Lr16	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
Lr17	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۳۱/۵
Lr18	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۶/۶
Lr19	۰	۰	۰	۰	۱۵/۵	۰	۰	۸۵/۵	۶۵/۸
Lr20	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
Lr21	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۶۰/۲
Lr22a	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۷۰/۲
Lr23	۱۰۰	۶۰/۵	۰	۱۰۰	۷۰/۲	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۶۰/۵
Lr24	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
Lr25	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
Lr26	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۰	۵۲/۷	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۴۰/۲
Lr27+Lr31	۳/۴۷	۵۱/۳	۴۱/۲	۲۴	۶۰/۰	۶۵/۴	۵۶/۲	۹۰/۳	۷/۸
Lr28	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰
Lr29	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۲۶/۳
Lr30	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
Lr32	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۵۴/۰
Lr33	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
Lr34	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰
Lr35	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۶/۷
Lr36	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰/۰
Lr37	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰

۱- Unid نژادهای جدیدی که در لیست (Johnston and Browder, 1964) ثبت نشده اند

Lr29، *Lr32* و *Lr36* دارای ۳۱/۵، ۲۲/۵، ۴۵/۷ و ۹/۲٪ زنگ برگ در کرت مزرعه بودند، حتی اگرچه آن ها نسبت به تمام جدایه ها در آزمون های گیاهچه ای در گلخانه حساس بودند. احتمال می دهد که برخی از نژادها در توده مایه زنی استفاده شده در کرت مزرعه، دارای بیماریزایی کمتری نسبت به جدایه های جمع آوری شده برای شناسایی نژاد بودند. در سال ۲۰۰۶، مشاهده شد که تمام جدایه ها بجز ۶۱ و ۴۷٪ از نژاد ۷۷ نسبت به لاین *Lr26* بیماریزا بودند. لاین *Lr16* در برابر زنگ برگ آزمون مزرعه ای دارای مقداری مقاومت و لاین *Lr26* فقط دارای ۴۰٪ شدت زنگ برگ در مقایسه با لاین *Lr19* با شدت زنگ ۵۲٪ بود. گزارش های قبلی فراوانی بیماریزایی در زنگ برگ در جنوب اوکراین اصولاً با نتایج حاضر (مطالعات جدایه ها در منطقه شرق استپ- جنگل اوکراین) مشابهت دارد. بابائیان و همکاران (۱۹۹۸) گزارش کردند که در سال های ۹-۱۹۹۷ فراوانی بیماریزایی در جنوب اوکراین نسبت به لاین های *Lr9*، *Lr19*، *Lr24* و *Lr26* به ترتیب برابر ۱، ۲، ۲۹ و ۲۹٪ بود (۱). لاین *Lr24* در منطقه شرق استپ - جنگل، مقاوم ترین لاین بود، هیچ جدایه ی بیماریزا دیده نشد و هیچ خسارت زنگ برگ بر روی لاین *Lr24* در مزرعه دیده نشد. از طرف دیگر، لاین *Lr26* در منطقه شرق استپ - جنگل، مقاومت کمتری نسبت به جنوب اوکراین داشت. هیچ گونه اطلاعاتی راجع به راندمان قبلی *Lr25* و *Lr28* در برابر زنگ برگ در اوکراین وجود ندارد. ولی نتایج حاضر در سال ۲۰۰۶ نشان داد که این ژن ها علاوه بر *Lr9* و احتمالاً *Lr19* موجب

نسب به لاین های *Lr1*، *Lr2a*، *Lr2c* و *Lr31 + Lr27* هتروژنی قابل توجهی وجود داشت و نسبت به لاین های *Lr26*، *Lr2b* نیز مقداری هتروژنی دیده شد. زنگ برگ در حد کم یا صفر بر روی لاین های محتوی *Lr9*، *Lr24*، *Lr25* و *Lr28* در مزرعه توسعه یافت که مقاومت آن ها را به تمام یا بیشترین جدایه های *P. recondita* f. *tritici* sp. به صورت گیاهچه در گلخانه ثابت می کند. اگرچه لاین *Lr19* به اکثر جدایه ها به صورت گیاهچه در گلخانه بسیار مقاوم بود ولی در توده ی آلوده ی مزرعه ای مرسوم تر از آنهایی بودند که در جمعیت کل زنگ برگ نمونه برداری شده از آزمون نژاد، بودند. در جدایه های *Lr12*، *Lr22*، *Lr34* و *Lr35* نوع ژن به عنوان مقاوم به زنگ شناخته شده که در مرحله گیاهچه ای دیده نشد. لاین *Lr35* نشانگر سطح بالایی از مقاومت در مزرعه بود و *Lr22* نیز مقداری مقاومت نشان داد. هیچ گونه مقاومتی در مزرعه با لاین های *Lr12* یا *Lr34* دیده نشد. مقاومت در گیاه بالغ *Lr12* مربوط به خاص نژاد می شود ولی فقدان مقاومت در لاین *Lr34* جالب بود زیرا هیچ تنوع نژادی در لاین *Lr34* گزارش نشد. چند لاین ژنی *Lr* دیگر، خسارت زنگ برگ را در آزمون کرت مزرعه کاهش دادند که دلیل آن نمی تواند واکنش گیاهچه های آن ها باشد. لاین های خسارت دیده ی زنگ برگ در مزرعه ۵۲/۳٪ توسعه یافت. دلیل احتمالی آن این است که جدایه های بیماریزا به خصوص در میان نژادهای بی نام وقتی که درجه حرارت شدید تحت کنترل نباشد به سختی می توان مقاومت شان را در آزمون های گیاهچه ای تشخیص داد. لاین های به ترتیب *Lr17*،

این مقاله قسمتی از رساله دکتری و یکی از طرح های تحقیقاتی بوده و از محل اعتبارات حوزه معاونت پژوهشی دانشگاه ملی کشاورزی اوکراین انجام شده است که بدین وسیله تقدیر و تشکر می‌گردد. ضمناً از همکاری آقای پروفسور دکتر میخائیل لیسوی و دکتر گالینا لیسوی از موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه نهال و بذر کی اف- اوکراین به خاطر در اختیار گذاشتن لاین های حاوی ژن های مقاوم گندم و بذور ارقام گندم قدردانی می نمایم.

مقاومت ارزشمندی در برابر زنگ برگ در اوکراین از خود نشان دهند به خصوص اگر از آن ها در ترکیبات سایر ژن‌هایی که ژن آن ها مقاومت چند گانه وجود داشته باشد، ممکن است مفید باشند مثل Lr35 (که در گیاه بالغ مقاومت را موجب می‌شود) و Lr18, Lr36 و ترکیب Lr27 + Lr31 که در آزمون‌های گیاهچه‌ای در گلخانه حساس بودند ولی عملکرد و ظهور خوبی در مرزعه داشتند.

سپاسگزاری

منابع

- 1- Babayants, L.T.; Vasylev, A. A. and Babayants, O.V. 1998. Race structure of *Puccinia recondita* Rob. ex Desm. f.sp. *tritici* Erikss. in the south of Ukraine in 1988-1996. Mikologiya i fitopatologiya (Leningrad). 3: 50-55.
- 2- Bartos, P.; Huszar, J.; Hansalova, A. and Hersova, E. 2001. Wheat leaf rust races/pathotypes in Slovakia in 1999-2000. Plant Protection Science. 3:85-90.
- 3- Johnston, C.O. and Browder, L. E. 1964. Seventh revision of the international register of physiologic races of *Puccinia recondita* f. sp. *tritici*. Plant Dis. Repr. 50: 756-760.
- 4- Lesovoj, M. P. 1996. Theoretical and Methodical bases of genetic protection of varieties and hybrids from harmful organisms. Visnik Agrarnoj Nauki. 1: 22-27.
- 5- Lesovoj, M. P. and Panteleev, V. K. 2000. Scientific-methodic basics of creation of gene bank in wheat resistance to brown leaf rust. Metodichni Rekomendatsii – Kharkov: publisher, 35 p. (In Ukrainian)
- 6- Lesovoj, M. P.; Panteleev, V. K. and Shtuchnaya, V. S. 1977. Method of isolation of wheat resistance genes to brown rust in isogene lines. Pp:12- 24.
- 7- Mains, E. B. and Jackson, H. S. 1926. Physiologic specialization in the leaf rust of wheat *Puccinia triticina* Erikss. Phytopathology. 16: 89-120.
- 8- Mikhailova, L.A. and Kvitko, K. V. 1970. Laboratory methods of cultivation of brown rust pathogen in wheat, *P. recondita* Rob. et Desm. f. sp. *tritici* Erikss. Mikologiya i fitopatologiya (Leningrad). 3: 269-273.

- 9- Pantyeleyev, V. K. 1998. Brown leaf rust of wheat, virulence of pathogen in the eastern part of forest-steppe. *Zakhist Roslin, Kiev*. 45: 4-6.
- 10- Pantyeleyev, V. K. 2000. Resistance genes of wheat, efficiency to brown leaf rust pathogen. *Plant Protection, Kiev* 47:5-7.
- 11- Peterson, R. F.; Campbell, A.B. and Hannah, A. E. 1948. A diagrammatic scale for estimating rust intensity of leaves and stems of cereals. *Can. J. Res. Sect. C* 26: 496-500.
- 12- Starakhov, T. D. 1951. Otsenka sortov pshenytsi po immunosti I porazhayemosti boroj listovoj rzhavchynoj *P. recondita* Rob. et Desm. f. sp. *tritici* Erikss. (methodology -appendix). – Kharkov: publisher, 11 p. (In Ukrainian)